

er i Hovedsagen det modsatte af, hvad Folketinget forstaaer ved en frisindet Toldreform. Naar jeg har taget Ordet for en Kompensation gennem Brændevinsskatten, har det selvfølgelig været i Forbindelse med den af Folketinget vedtagne Toldlov, der fremgik som et Kompromis mellem Medlemmer af alle Folketingets Grupper, og som selv Regeringen i alt væsentligt sluttede sig til. Det er i Forbindelse med en saadan Toldreform, at jeg har anbefalet Kompensation gennem en forhøjet Brændevinsafgift, men jeg har aldrig nogen Sinde udtalt mig for en Brændevinsskat i Forbindelse med en saadan Toldreform, som Landstinget to Gange har tilbudt os. Og skulde der ikke kunne opnaas en bedre Toldreform end den, vil jeg fremdeles som hidtil staa sammen med Demokratiet og stemme mod Brændevinsskattens Forhøjelse. Denne vilde i saa Tilfælde ikke gavne de brede Lag, men tværtimod paalægge disse ny Byrder.

Naar jeg ikke kan stemme for Lovforslagene i den foreliggende Form, er det paa Grund af min Frygt for, at de kun blive gennemførte som særskilt Skatte-reform. Jeg vilde stemme for dem, hvis jeg havde haft en fast Overbevisning om, at de vilde blive gennemførte sammen med en frisindet Toldreform, men denne Overbevisning har jeg ikke i samme Grad, som jeg har haft den tidligere.

Ordføreren (Alberti): Saa vidt jeg kunde følge den ærede sidste Talers Foredrag, var der i Dag efter min Mening en meget glædelig Fremgang i hans Opfattelse. Thi medens han forleden Dag angreb os, der stemte for Lovforslaget, ud fra den Paastand, at vi ved Lovforslaget vilde forøge de ubemidlede Byrder, saa var det ærede Medlem i Dag kommet helt bort eller i alt Fald næsten bort derfra og paastod kun, at vi ved dette Lovforslag ikke vilde i nogen væsentlig Grad lette de mindre bemidlede Byrder. Det sidste er noget, der kan omdisputeres, i mange Tilfælde ville de mindre bemidlede Byrder blive betydelig lettede, i andre Tilfælde kun i ringere Grad, men jeg har aldrig paastaet, at disse Lovforslag vilde skabe et Eldorado for de mindre bemidlede her i Landet. Jeg har kun paastaet, og det tror jeg man skal lade staa, at det, som er det gode ved disse Lovforslag, er, at de ville i høj Grad hjælpe til at lette Trykket af en Række gamle uretfærdige Skatter. At der saa er andre gamle uretfærdige Skatter, som det ogsaa kunde være ønske-

ligt at faa lettet Trykket af, skal jeg fuldt ud erkende, men deri, at man maaske magter, maaske ikke magter at løse denne Opgave, ligger ikke noget Bevis for, at de Lovforslag, vi her have til Behandling, skulde i sig selv være forfejlede.

Jeg har, som sagt, med Glæde bemærket, at det ærede Medlem har maattet tage tilbage, i alt Fald i alt væsentligt, det Angreb, som han tidligere har rettet mod os, der stemte for disse Lovforslag, gaaende ud paa, at vi ved dem vilde gaa Smaakaarsfolk for nær, forøge deres Skattebyrde. Det er ogsaa en Paastand, der paa ingen Maade kan fastholdes, da den, som jeg klart og tydelig har paavist, er urigtig. Nu siger ganske vist det ærede Medlem — det er ogsaa fremkommet fra anden Side —: Ja, men her i Kjøbenhavn vil Indkomstskatten let blive sat en Procent op, vi have nu det Værn, at der maa en Lov til, men det tages nu bort. Det forekommer mig at være en ret underlig Betragtning. Det Værn, der skulde være i Kjøbenhavn, skulde i første Række være Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, som skulde sætte Tæring efter Næring, saaledes at de fik Indtægterne til at slaa til til Udgifterne, og kun, hvor det viste sig ganske nødvendigt, skulde søge at faa Skatterne forøgede, hvilket selvfølgelig lige saa let kunde ske gennem en Forhandling i Rigsdagen som ved en Forhandling med Indenrigsministeren. Det ærede Medlem nævnte saa dernæst Formueskatten, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borghøj) nævnte ogsaa, at jeg syntes ganske at have glemt Formueskatten. Nej, jeg har aldeles ikke glemt Formueskatten, jeg har meget godt husket den, men jeg har ogsaa husket, at det, at der findes Formue, er jo hos, hvad man kalder Smaakaarsfolk, noget meget sjældent, det er Undtagelsestilfælde. Der kan være Undtagelsestilfælde, hvor Folk med 8—900 Kroners Indtægt have en Formue paa 3,000 Kr., og i saadanne Undtagelsestilfælde vil denne Familie komme til at betale 1 Kr. mere aarlig i Formueskat, hvilket ikke i alle Tilfælde vil naa op til den Lettelse, der gennem Indkomstskatten vil blive dem til Del. For en Familie med godt og vel 6,000 Kr., vil der kunne blive Tale om en Formueskat paa 2 Kr., men det er et sjældent Tilfælde. Det maa nemlig erindres, at alt, hvad der falder ind under Begrebet Husgeraad, Møblement og Bohave, er udelukket fra Formuebeskatning. Men i disse sjældne Tilfælde, hvor Familien har en saadan Formue, er det dog ikke noget,